

Arrest

nr. 116 469 van 3 januari 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 22 december 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 december 2013.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 december 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 januari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat H. CILINGIR, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Sierra Leoons staatsburger te zijn van Temne afkomst. U werd geboren op 29 november 1992 te Port Loko. U leefde er steeds in dezelfde compound, samen met uw vader, uw moeder en haar kinderen en de tweede vrouw van uw vader met haar kinderen. U ging naar school tot het derde jaar secundair onderwijs.

Uw vader was chieft van Port Loko en omstreken.

Hij wilde dat u hem zou opvolgen. Ongeveer drie jaar geleden, wanneer u net aan uw secundaire studies begon, vertelde hij u dit.

U weigerde omdat u naar school wilt gaan.

Enkele dagen nadat uw vader u voor de eerste keer had gevraagd om hem op te volgen, werd u in de bush gesleurd en afgetuigd. U moest naar het ziekenhuis om uw verwondingen te laten verzorgen. Wanneer u daarna naar school ging, met een pleister op uw hoofd, leerde u mr. Chris kennen. Mr. Chris is buitenlander en werkt voor een mijnbedrijf.

U vertelde hem over uw problemen met uw vader. Hij beloofde om u te helpen. U kon naar school blijven gaan maar uw vader zette u onder druk om hem op te volgen. U diende na schooltijd alle huishoudelijke klussen in huis op te knappen. U werd geslagen door uw vader en u werd geïsoleerd door de andere gezinsleden. U kreeg geen eten wanneer uw vader bij uw moeder verbleef.

Deze situatie bleef ongeveer drie jaar voortduren.

Op een dag bedreigde uw vader u met de dood indien u hem niet zou opvolgen.

U liep hierop weg en kwam mr. Chris tegen, waarmee u regelmatig contact had sinds u hem had leren kennen. Mr. Chris nam u mee naar zijn huis waar u ongeveer een maand verbleef.

Tijdens uw verblijf regelde mr. Chris uw vertrek uit Sierra Leone.

U vertrok op 11 november 2013 vanuit Freetown per vliegtuig naar België.

U arriveerde er dezelfde dag en vroeg asiel aan op de luchthaven van Zaventem omdat u niet in het bezit was van enig reis- of identiteitsdocument.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde uw land van oorsprong te hebben verlaten omdat uw vader u dwingt om hem op te volgen als chieft.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat u volstrekt niet kan overtuigen dat uw vader effectief een chieft is in Sierra Leone en dat u dus afkomstig bent uit de familie van een chieft.

U verklaart dat u naar school bent gegaan tot het derde secundair (zie gehoor CGVS, p 3) en dat uw vader, sinds uw geboorte, al chieft was (zie gehoor CGVS, p 4). U verklaart ook steeds bij uw ouders te hebben gewoond (zie gehoor CGVS, p. 3).

Gezien gegeven context is het niet aannemelijk dat u niet precies kan situeren van welk gebied uw vader chieft is en dat u niet weet of uw vader chieft is van het chieftdom Port Loko (zie gehoor CGVS, p 4).

U weet daarenboven niet wat een 'chieftdom' is.

Wanneer de protection officer u vraagt of uw vader chieft is het chieftdom Port Loko of alleen het dorp, kan u alleen verklaren 'Hij is de chieft. Ik weet niet of het voor overal is, maar hij is de chieft.' (zie gehoor CGVS, p 4)

Het is niet geloofwaardig dat u niet precies kan situeren van welk gebied uw vader de chieft is.

Uw vader wil immers dat u hem opvolgt waardoor het onmogelijk is dat u niet precies zou weten welk gebied onder zijn bevoegdheid zou vallen.

U weet ook niet hoe uw vader chieft is geworden (zie gehoor CGVS, p. 4-5) en u kon ook niet toelichten wat een chieftdom is (zie gehoor CGVS, p. 4).

Bijkomend is het niet geloofwaardig dat u niet weet wat een 'paramount chieft' is, nochtans de in Sierra Leone gangbare benaming voor lokale, traditionele leiders (zie informatie in uw administratief dossier).

Wanneer de protection officer u vraagt of uw vader een paramount chieft is, tracht u de vraag tot tweemaal toe te ontwijken. (zie gehoor CGVS, p 4)

Het is niet geloofwaardig dat u, die opgroeide in een familie waarbij uw vader een chieft zou zijn, niet op de hoogte bent van het bestaan van paramount chiefs.

Ook is het niet waarschijnlijk dat u niet op de hoogte bent van het bestaan van 'ruling homes'.

Wanneer de protection officer u immers vraagt tot welke ruling home u behoort, moet u het antwoord verschuldigd blijven. (zie gehoor CGVS, p 18)

Uit informatie toegevoegd aan het dossier blijkt immers dat een chieft tot een bepaalde ruling home dient te behoren.

Aanvullend is het onwaarschijnlijk dat u niet zou hebben geweten dat u uw vader diende op te volgen als chieft. (zie gehoor CGVS, p 10)

U verklaart immers dat uw vader u vertelde dat u hem moest opvolgen want 'Dat is de wet. Het is de oudste zoon die zijn taken moet overnemen.' (zie gehoor CGVS, p 10)

Gezien uw vader zich bewust was van uw opvolging is het niet aannemelijk dat hij u niet eerder zou hebben ingelicht over deze traditie maar dat u pas sinds uw 18 jaar weet dat u hem dient op te volgen.

Het is niet plausibel dat uw vader u niet eerder zou hebben betrokken bij zijn activiteiten als chieft of dat u niet eerder zou hebben geweten dat u hem diende op te volgen.

Uit informatie, toegevoegd aan het administratief dossier blijkt bovendien dat chiefs of paramount worden verkozen en dat er dus geen automatische opvolging is, zoals u wel beweert. (zie gehoor CGVS, p 9)

Vervolgens is het niet aannemelijk dat u, gezien de gedwongen opvolging van uw vader, niet geïnitieerd werd in een secret society, actief in uw regio.

U verklaart immers dat u niet bent geïnitieerd in een secret society. (zie gehoor CGVS, p 15)

Terzelfdertijd verklaart u dat het noodzakelijk is dat, wanneer je een chief bent, dat je geïnitieerd bent in de secret societies. (zie gehoor CGVS, p 11, p 19)

U verklaart bovendien dat u uw toestemming dient te geven voor deze initiatie. (zie gehoor CGVS, p 11)

Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat gedwongen initiatie in een secret society in Sierra Leone voorkomt, zoals u trouwens ook zelf aangeeft (zie gehoor CGVS, p. 11).

Indien uw vader van u zou verlangen dat u hem zou opvolgen als chief en daar hij weet dat initiatie tot de secret society hierbij onmisbaar is, is het niet verklaarbaar dat u dit ritueel nog niet heeft ondergaan.

Zeker gezien u zelf verklaart dat uw vader wil dat u hem zou opvolgen en dat u geïnitieerd zou zijn. (zie gehoor CGVS, p 12)

Wanneer de protection officer u confronteert met deze bevinding, slaagt u er niet in om een coherent antwoord te geven maar tracht u, nogmaals, om een vraag te ontwijken. (zie gehoor CGVS, p 11)

U blijkt ook niemand te kennen die lid is van zo'n genootschap en u kan niet uitleggen wat het verschil is tussen de verscheidene genootschappen (zie gehoor CGVS, p. 17).

Verder verklaart u dat uw vader u niet vertelde wat hij binnen de genootschappen moest doen. (zie gehoor CGSV, p 15)

Het is niet aannemelijk dat u niet werd ingelicht over uw toekomstige taken als chief, zeker gezien u aangeeft dat uw vader oud werd en daardoor opvolging wilde hebben. (zie gehoor CGVS, p 9)

Verder is het niet aannemelijk dat uw vader u naar school liet gaan nadat u zijn opvolging had afgewezen, gezien de wijze waarop u uw vader omschrijft.

U beweert meermaals dat wanneer uw vader iets zegt, hij dit ook daadwerkelijk doet. (zie gehoor CGVS, p 12, p 16,...)

Het is echter niet aannemelijk dat iemand met deze karaktereigenschap die bovendien weet dat zijn zoon hem niet wenst op te volgen omdat hij naar school wil (zie gehoor CGVS, p 14) en **die zijn zoon onder druk zet omdat hij met school zou stoppen** (zie gehoor CGVS, p 9) het toch toelaat dat zijn zoon gedurende drie jaar naar school blijft gaan. Zeker in het kader van uw bewering dat u zijn opvolging zou weigeren omdat u zou willen verder studeren.

Uit informatie, toegevoegd aan het administratief dossier blijkt bovendien dat er een trend bestaat om geschoolde mannen en mannen opgeleid in het westen te kiezen voor de functie van chief waardoor het mogelijk is om de functie van chief (eventueel voorlopig) te weigeren om zijn studie verder te zetten. Deze informatie druist regelrecht in tegen uw verklaringen waarbij uw vader uw weigering niet zou aanvaarden, ondanks het feit dat u uw studies wenst verder te zetten.

Verder legt u tegenstrijdige verklaringen af die de geloofwaardigheid van uw relaas verder ernstig ondermijnen.

Zo verklaart u tijdens uw gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat de tweede vrouw van uw vader elf kinderen heeft en somt u hun namen op alsook hun geslacht. (zie gehoor DVZ, vraag 11, afgenomen op 13/11/2013)

Wanneer u tijdens het gehoor door het CGVS wordt gevraagd om eveneens de namen op te sommen van uw stiefbroers en zussen, slaagt u er niet in om dezelfde namen te citeren.

U somde twee verschillende namen op; bij het CGVS noemde u 'R.' en 'K.' terwijl u voor de DVZ 'J.' en 'Jo.' opsomde.

Niet alleen vergist u zich in de namen maar tevens in hun geslacht.

Bij de DVZ had u immers drie halfbroers terwijl u bij het CGVS slechts twee halfbroers zou hebben. (zie gehoor CGVS, p 6)

Het feit dat u er niet in slaagt om uw stiefbroers en -zussen op te sommen maakt dat uw verhaal niet geloofwaardig overkomt. Het is immers onvoorstelbaar dat iemand die in dezelfde compound woonde (zie gehoor CGVS, p 6) weliswaar in verschillende huizen, niet zou weten wie zijn stiefbroers en -zussen zijn.

Gezien het belang van uw familiale afkomst voor uw asielrelaas, tast deze tegenstrijdigheid de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen verder aan.

Gezien uw onbestaande kennis over traditionele gemeenschappen en leiders in Sierra Leone kan geen geloofwaardigheid gehecht worden aan uw verklaringen van een chief-familie afkomstig te zijn en kan ook uw (recente) afkomst van het Sierra Leonese platteland ernstig worden betwijfeld.

Uit het administratief dossier blijkt bovendien dat u met een Sierra Leoons paspoort heeft gereisd (nr E0114647) op naam van S.I. (zie documenten in bijlage bij hogervermelde verslagen van de Federale Politie), geboren in Freetown op 8 mei 1983.

U legde geen andere stavingstukken voor die uw beweerde identiteit zouden kunnen bevestigen.

Gelet op voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 22 december 2013 (zie p. 2) een schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van artikel 2, sub c, artikel 9 lid 1, artikel 10, lid 1, sub b, van Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Kwalificatierichtlijn), van artikel 1, A(2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij laat gelden dat hij tijdens zijn verhoor op het Commissariaat-generaal verteld heeft dat hij pas op achttienjarige leeftijd door zijn vader is aangesproken om "chief" te worden en haalt aan uit het Ambtsbericht van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland van 18 mei 2011 dat stelt dat: *"Geheime genootschappen komen traditiegetrouw voor langs de Upper Guinea Coast van West Afrika. Hun primaire doel is om de krachten van de geesteswereld te kanaliseren en te controleren. Deze krachten zijn gevangen in maskers en andere rituele voorwerpen.*

Geheime genootschappen laten leden toe door middel van een inwijdingsritueel.

Zowel ingewijden als niet-ingewijden moeten een aantal wetten en protocollen naleven om zich te verzekeren van steun uit de geestenwereld. De belangrijkste wetten zijn dat ingewijden niet met niet-ingewijden kunnen praten over zaken die het genootschap aangaan en dat niet-ingewijden geen rituelen van het genootschap mogen aanschouwen. Ook Sierra Leone kent traditionele geheime vrouwen- en mannengenootschappen die in het hele land voorkomen.

Het lidmaatschap van een genootschap maakt je een volwaardig lid van de gemeenschap en speelt een rol bij het bepalen van je maatschappelijke positie. Er wordt gezegd dat alle personen (mannen en vrouwen) op belangrijke posities bij een of meerdere genootschap(pen) zijn aangesloten. Ook als mensen jarenlang in het buitenland hebben gestudeerd en gewerkt, bijvoorbeeld als arts, sluiten veel mannen zich, eenmaal terug in Sierra Leone, aan bij een genootschap.

Het is niet gemakkelijk je te onttrekken aan het lidmaatschap van een genootschap.

Vooraf bij families die in de stad wonen, komt het voor dat jongens niet willen toetreden. Het is dan ook voor hen onmogelijk om naar hun familiedorp terug te gaan, omdat de kans groot is dat ze onder dwang alsnog worden geïnitieerd. In vergelijking met voorgaande jaren zij er in 2010 minder gedwongen inwijdingen in geheime genootschappen geweest voor mannen. Handhaving van de politieke en sociale macht van deze geheime genootschappen is niet alleen gebaseerd op een groot aantal voorstanders, maar ook op het wijdverbreide geloof dat de leiders zeggen toegang te hebben tot bovennatuurlijke krachten. Voor zover bekend zijn er geen ngo's die zich bezig houden met geheime mannengenootschappen".

Hij legt uit dat dat hij niet veel informatie kon geven over die geheime genootschappen, gezien zijn vader hem niet betrok bij die activiteiten.

Hij haalt artikel 48/3, §1 van de vreemdelingenwet aan en stelt dat (zie p. 3) *“daarom zou de beoordeling van feiten en omstandigheden ervoor moeten zorgen dat personen die bescherming behoeven als vluchteling in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, correct als zodanig worden erkend”*.

Hij stelt dat (zie p. 3) volgens artikel 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag als *“vluchteling geldt, elke persoon die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bedoelde vrees, niet wil inroepen”*.

Hij besluit dat (zie p. 4) *“Uit het voorgaande blijkt dat de bestreden beslissing niet juist of juridisch aanvaardbaar is en dat zij steunt op onjuiste, juridisch onaanvaardbare en onwettige motieven en dat zij derhalve niet behoorlijk naar recht gemotiveerd is”*.

Hij vraagt aan de Raad de bestreden beslissing te hervormen en van hem de status van vluchteling te erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen; in ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen in geval de Raad van oordeel is dat bijkomend onderzoek in de zin van artikel 39/76, §2 van de vreemdelingenwet, nodig is om over zijn asielaanvraag te kunnen oordelen.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen, over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund noch door de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Bewijslast

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. Vluchtelingenstatus

De Raad benadrukt dat de inroeping van de schending van de motiveringsplicht door verzoeker uiteen valt in twee delen.

Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te

verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt.

Uit het verzoekschrift blijkt eveneens dat verzoeker de motivering van de bestreden beslissing betwist en aldus de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat het middel vanuit dit oogpunt moet worden onderzocht.

De materiële motiveringsplicht, i.e. de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

De commissaris-generaal stelt in zijn beslissing vooreerst dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat zijn vader effectief een chieft was in Sierra Leone en dat hij aldus ook zijn vader diende op te volgen.

De bestreden beslissing stelt dienaangaande: *“U verklaart dat u naar school bent gegaan tot het derde secundair (zie gehoor CGVS, p 3) en dat uw vader, sinds uw geboorte, al chieft was (zie gehoor CGVS, p 4). U verklaart ook steeds bij uw ouders te hebben gewoond (zie gehoor CGVS, p. 3).*

Gezien gegeven context is het niet aannemelijk dat u niet precies kan situeren van welk gebied uw vader chieft is en dat u niet weet of uw vader chieft is van het chieftom Port Loko (zie gehoor CGVS, p 4).

U weet daarenboven niet wat een ‘chieftom’ is.

Wanneer de protection officer u vraagt of uw vader chieft is het chieftom Port Loko of alleen het dorp, kan u alleen verklaren ‘Hij is de chieft. Ik weet niet of het voor overal is, maar hij is de chieft.’ (zie gehoor CGVS, p 4)

Het is niet geloofwaardig dat u niet precies kan situeren van welk gebied uw vader de chieft is.

Uw vader wil immers dat u hem opvolgt waardoor het onmogelijk is dat u niet precies zou weten welk gebied onder zijn bevoegdheid zou vallen.

U weet ook niet hoe uw vader chieft is geworden (zie gehoor CGVS, p. 4-5) en u kon ook niet toelichten wat een chieftom is (zie gehoor CGVS, p. 4).

Bijkomend is het niet geloofwaardig dat u niet weet wat een ‘paramount chieft’ is, nochtans de in Sierra Leone gangbare benaming voor lokale, traditionele leiders (zie informatie in uw administratief dossier).

Wanneer de protection officer u vraagt of uw vader een paramount chieft is, tracht u de vraag tot tweemaal toe te ontwijken. (zie gehoor CGVS, p 4)

Het is niet geloofwaardig dat u, die opgroeide in een familie waarbij uw vader een chieft zou zijn, niet op de hoogte bent van het bestaan van paramount chiefs.

Ook is het niet waarschijnlijk dat u niet op de hoogte bent van het bestaan van ‘ruling homes’.

Wanneer de protection officer u immers vraagt tot welke ruling home u behoort, moet u het antwoord verschuldigd blijven. (zie gehoor CGVS, p 18)

Uit informatie toegevoegd aan het dossier blijkt immers dat een chieft tot een bepaalde ruling home dient te behoren.

Aanvullend is het onwaarschijnlijk dat u niet zou hebben geweten dat u uw vader diende op te volgen als chieft. (zie gehoor CGVS, p 10)

U verklaart immers dat uw vader u vertelde dat u hem moest opvolgen want ‘Dat is de wet. Het is de oudste zoon die zijn taken moet overnemen.’ (zie gehoor CGVS, p 10)

Gezien uw vader zich bewust was van uw opvolging is het niet aannemelijk dat hij u niet eerder zou hebben ingelicht over deze traditie maar dat u pas sinds uw 18 jaar weet dat u hem dient op te volgen.

Het is niet plausibel dat uw vader u niet eerder zou hebben betrokken bij zijn activiteiten als chieft of dat u niet eerder zou hebben geweten dat u hem diende op te volgen.

Uit informatie, toegevoegd aan het administratief dossier blijkt bovendien dat chiefs of paramount worden verkozen en dat er dus geen automatische opvolging is, zoals u wel beweert. (zie gehoor CGVS, p 9)”

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift dit meest wezenlijk weigeringsmotief ongemoeid laat; de Raad neemt het derhalve over.

Vervolgens wordt in de bestreden beslissing gesteld dat het niet aannemelijk is dat, in acht genomen de voorgehouden gedwongen opvolging van zijn vader, verzoeker niet geïnitieerd werd in een secret society, actief in zijn regio.

Verzoeker voert, onder verwijzing naar een passus uit het Ambstbericht van 18 mei 2011, enkel aan dat hij niet veel informatie kon geven over die geheime genootschappen, gezien zijn vader hem niet betrok bij die activiteiten.

Hij bevestigt aldus de door de commissaris-generaal dienaangaande weerhouden bevinding dat het ongeloofwaardig is dat zo verzoekers vader zou willen dat zijn zoon hem opvolgt als chieft, hij deze ook -

nog los van de mededeling van en inwijding in de geheime rituelen- niet zou aangespoord hebben om toe te treden tot een genootschap.

Verder is het volgens de bestreden beslissing niet aannemelijk dat de vader van verzoeker, in acht genomen de houding die verzoeker hem toeschrijft (*"Wat hij wil zal trouwens altijd gebeuren"*; zie het gehoorverslag van 29 november 2013, p. 12), hem verder naar school liet gaan.

De beslissing stelt dienaangaande:

"U beweert meermaals dat wanneer uw vader iets zegt, hij dit ook daadwerkelijk doet. (zie gehoor CGVS, p 12, p 16,...)

*Het is echter niet aannemelijk dat iemand met deze karaktereigenschap die bovendien weet dat zijn zoon hem niet wenst op te volgen omdat hij naar school wil (zie gehoor CGVS, p 14) en **die zijn zoon onder druk zet omdat hij met school zou stoppen** (zie gehoor CGVS, p 9) het toch toelaat dat zijn zoon gedurende drie jaar naar school blijft gaan. Zeker in het kader van uw bewering dat u zijn opvolging zou weigeren omdat u zou willen verder studeren.*

Uit informatie, toegevoegd aan het administratief dossier blijkt bovendien dat er een trend bestaat om geschoolde mannen en mannen opgeleid in het westen te kiezen voor de functie van chief waardoor het mogelijk is om de functie van chief (eventueel voorlopig) te weigeren om zijn studie verder te zetten. Deze informatie druist regelrecht in tegen uw verklaringen waarbij uw vader uw weigering niet zou aanvaarden, ondanks het feit dat u uw studies wenst verder te zetten."

Verzoeker laat dit argument in zijn verzoekschrift ongemoeid.

Ten slotte werd in de beslissing vastgesteld dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over de samenstelling van het gezin van zijn ouders; de beslissing stelt dienaangaande:

"Zo verklaart u tijdens uw gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat de tweede vrouw van uw vader elf kinderen heeft en somt u hun namen op alsook hun geslacht. (zie gehoor DVZ, vraag 11, afgenomen op 13/11/2013)

Wanneer u tijdens het gehoor door het CGVS wordt gevraagd om eveneens de namen op te sommen van uw stiefbroers en zussen, slaagt u er niet in om dezelfde namen te citeren.

U somde twee verschillende namen op; bij het CGVS noemde u 'R.' en 'K.' terwijl u voor de DVZ 'J.' en 'Jo.' opsomde.

Niet alleen vergist u zich in de namen maar tevens in hun geslacht.

Bij de DVZ had u immers drie halfbroers terwijl u bij het CGVS slechts twee halfbroers zou hebben. (zie gehoor CGVS, p 6)

Het feit dat u er niet in slaagt om uw stiefbroers en -zussen op te sommen maakt dat uw verhaal niet geloofwaardig overkomt. Het is immers onvoorstelbaar dat iemand die in dezelfde compound woonde (zie gehoor CGVS, p 6) weliswaar in verschillende huizen, niet zou weten wie zijn stiefbroers en -zussen zijn.

Gezien het belang van uw familiale afkomst voor uw asielrelaas, tast deze tegenstrijdigheid de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen verder aan. "

De Raad stelt vast dat in het verzoekschrift op dit argument niet wordt ingegaan; het besluit dat deze tegenstrijdigheid, gezien het belang van verzoekers familiale afkomst, zich ook tegen zijn geloofwaardigheid keert, is terecht.

Uit het politieverlag van 11 november 2013 blijkt dat verzoeker bij het aanvragen van asiel op 11 november 2013 niet in bezit was van documenten maar per vliegtuig naar België reisde onder de identiteit van S. I. , geboren op 8.05.1983.

Verzoeker brengt geen enkel begin van bewijs bij omtrent zijn echte identiteit.

Aan zijn relaas dat hij zijn land verliet uit vrees zoals voorzien in artikel 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag, om reden van zijn weigering zijn vader als chief op te volgen en toe te treden tot een "secret society", wordt geen geloof gehecht.

Bij een ongeloofwaardig relaas is er geen reden om het te toetsen aan het Vluchtelingenverdrag.

De status van vluchteling als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, wordt niet erkend.

2.2.4. Subsidiaire beschermingsstatus

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 EVRM dient te worden opgemerkt dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade

bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Een ongeloofwaardig relaas kan ook niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst, een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

2.2.5. Besluit

In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van voormelde wet aantoot.

De commissaris-generaal heeft zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voorbereid en gestoeld op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoeker werd opgeroepen voor een verhoor, dat hij tijdens dit verhoor op 29 november 2013 in bijzijn van zijn advocaat, de kans kreeg om zijn asielmotieven uiteen te zetten en bewijsstukken neer te leggen, en dat het verhoor plaatsvond met behulp van een tolk die de Krio taal machtig is.

Het zorgvuldigheidsbeginsel werd aldus niet geschonden.

Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie januari tweeduizendveertien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M. BONTE